

[Elisabeth Arnold]

for, hvordan fremtiden ser ud. Alle disse stakkels parcelhusejere, de stakkels pensionister, de stakkels studiegældstyngede dimittender osv. kan ikke længere holdes hen i uvished.

Regeringen reagerede hurtigt. Så snart afstemningen om EF var ovre, fremlagde vi et velgennemarbejdet forslag til skattereform, og vi har arbejdet hårdt i den forløbne tid på at få det færdigt inden sommerferien, så den ønskede vished kunne opnås.

På den baggrund undrer det mig – som det også har undret hr. Jens Thoft – at den aften i sidste uge, hvor udvalget sad til langt ud på de små timer og arbejdede hårdt med betænkningssafgivelse, med samråd med ministeren, med møder, med alt muligt, med deputationer, var der ikke ét medlem fra Venstre repræsenteret i udvalget. Venstre brillerede totalt med sit fravær, og det synes jeg er for dårligt, når Venstre på den ene side siger, at det er lovjaskeri, på den anden side overhovedet ikke deltager, og så endvidere bare laver et fuldstændig bevidstløst betækningsbidrag, hvori man siger, at man i øvrigt stemmer imod det hele – også dét, som man i øvrigt er for. Jeg ved ikke, hvilken legemsdel hr. Peter Brixtofte tænker med, men det synes ikke at være hovedet!

Så vil jeg til sidst spørge hr. Peter Brixtofte, som taler om alle de katastrofer, som hr. Peter Brixtofte udleder af disse fradrag, som nu bliver forringet, og om alle de mennesker, som har baseret deres økonomi på, at fradragene havde en bestemt værdi, og som nu bliver ramt af, at fradragene bliver mindre værd, fordi trækprocenterne falder: Vil hr. Peter Brixtofte, vil Venstre, hvis Venstre skulle få magt dertil, genindføre de høje trækprocenter og de høje værdier af rentefradraget?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Efter at have hørt hr. Peter Brixtoftes indlæg vedrørende indkomstskattens sammensætning kan jeg faktisk godt forstå, at hr. Peter Brixtofte brillerede med sit fravær, da Skatteudvalget fredag aften afgav sin betænkning.

For øvrigt synes jeg, det er mangel på respekt over for skatteborgerne, at Venstre overhovedet ikke følte, at det var nødvendigt at deltage i udvalgsarbejdet og være til stede, da vi afgav betænkning – især efter at vi nu her har hørt alt det gode, Venstre har villet gøre.

Vi, der har deltaget i forhandlingerne, har lidt svært ved at genkende de fine ord, hr. Peter Brixtofte kommer med her fra talerstolen. Det er hyklerisk ud over alle grænser, og jeg kan kun græmmes over, at vi skal høre den form for tale her i dag.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Ja, vi har nu hørt et meget udmærket eksempel på, hvordan hr. Peter Brixtofte fører sig frem ovre i forsamlingshusene på Fyn. Jeg er nødt til at sige, at det virker altså ikke her.

Vi er nogle enkeltpersoner, vi er nogle partier, der kan huske, hvordan Venstre og De Konservative opførte sig i regeringen, når det gjaldt borgerlig politik. For det, hr. Peter Brixtofte stod og fortalte om her, var borgerlig politik. Ja, CD var såmænd også borgerlige, fik jeg at vide, og det er jo ganske rigtigt.

Jeg er fuldkommen enig i, at alt det, hr. Peter Brixtofte opregnede, er borgerlig politik. Der er altså bare det, hr. Peter Brixtofte, at i de 10 år, Venstre og De Konservative har været ved magten, har Centrum-Demokraterne gang på gang tryglet om at få noget borgerlig politik ind i forhandlingerne. Vi husker alle i 1989-1990, da den daværende skatteminister, hr. Fogh Rasmussen, mellem jul og nytår fremsatte forslag, vi husker plan 1, 2, 3 og 4, vi husker det hele. Det er, som om det hele er streget med et pennestrog i Venstres ordførertale i dag.

Men hvad er så sandheden i dette her? Det er, at der faktisk er kommet borgerlig politik ind i disse forslag. For hvornår har Venstre og De Konservative i løbet af de sidste 10 år kunnet levere noget med hensyn til lejeværdien? Og jeg taler ikke bare om den almindelige lejeværdi, men også om lejeværdien af luksusboligerne i Vedbæk.

Jeg er nødt til at sige, at jeg synes, det er for dårligt. Det virker måske i de fynske forsamlingshuse, det virker måske, når man står og opremser sit program dér. Men vi ved jo alle sammen, at regningen skal betales, og jeg er spændt på, hvem der skal betale for alt det, hr. Peter Brixtofte remsede op.

(Kort bemærkning).

Bent Greve (S):